



KOMUNIKAT PRASOWY nr 107/26

Luksemburg, 16 lipca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-26/25 | [Bukla]¹

Obywatelstwo Unii Europejskiej: od decyzji nakazującej powrót, opartej na informacjach niejawnych, wydanej wobec obywatela państwa trzeciego wychowującego dziecko będące obywatelem Unii powinien przysługiwać skuteczny środek odwoławczy

PQ, obywatel państwa trzeciego, wjechał legalnie na terytorium Węgier w 2005 r. jako zawodowy piłkarz i od tego czasu przebywa na terytorium tego państwa. Mieszka on tam ze swoją węgierską partnerką i dwojgiem dzieci, które również mają obywatelstwo węgierskie, i sprawuje władzę rodzicielską wspólnie ze swoją partnerką. W 2020 r. złożył wniosek o wydanie krajowego zezwolenia na osiedlenie się ze względu na swoją sytuację rodzinną.

W pozbawionej uzasadnienia opinii opartej na informacjach niejawnych urząd ochrony konstytucji uznał jednak, że jego pobyt na terytorium Węgier stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. Związany tą opinią krajowy organ do spraw cudzoziemców oddalił jego wniosek o wydanie zezwolenia na osiedlenie się, a następnie – na wniosek tego samego organu – wydał decyzję nakazującą powrót wraz z zakazem wjazdu i pobytu na okres dziesięciu lat.

Ani właściwe organy, ani zainteresowane osoby, nie miały dostępu do informacji niejawnych, na których oparto pierwotną opinię oraz wnioski urzędu ochrony konstytucji.

Sąd w Segedynie (Węgry), do którego PQ wniósł skargi, zwrócił się najpierw do Trybunału Sprawiedliwości w ramach wcześniejszej sprawy dotyczącej oddalenia jego wniosku o wydanie krajowego zezwolenia na osiedlenie się. W wyroku wydanym w tej sprawie², Trybunał orzekł, że postępowania takie jak te, które toczyły się wobec PQ, były sprzeczne z prawem Unii. W niniejszej sprawie sąd w Segedynie ponownie zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, tym razem w sprawie procedury powrotu.

Trybunał zwrócił uwagę, że wymogi proceduralne dotyczące rozpatrywania wniosków o wydanie dokumentu pobytowego można zastosować, *mutatis mutandis*, do procedur powrotu. W związku z tym organy krajowe powinny upewnić się, czy decyzja nakazująca powrót wydana wobec obywatela państwa trzeciego, którego więzi rodzinne z obywatelem Unii są im znane, nie będzie skutkować tym, że ten obywatel Unii zostanie faktycznie zmuszony do opuszczenia terytorium Unii. W związku z tym muszą one w szczególności **zweryfikować, czy między zainteresowanymi osobami istnieje stosunek zależności**.

W tym kontekście Trybunał uznał, że prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniom, które zobowiązują organy krajowe do wydania decyzji nakazującej powrót wobec członka rodziny obywatela Unii ze względów bezpieczeństwa narodowego, wyłącznie na podstawie pozbawionej uzasadnienia wiążącej opinii, wydanej przez wyspecjalizowany organ, przy czym **organy te nie mają możliwości dogłębnego zbadania wszystkich indywidualnych okoliczności wydanej przez nie decyzji oraz poszanowania zasady proporcjonalności**.

Ponadto **uregulowania krajowe, które uniemożliwiają** członkowi rodziny obywatela Unii, któremu została doręczona decyzja nakazująca powrót wraz z zakazem wjazdu na podstawie informacji niejawnych, **zapoznanie się z istotą powodów leżących u podstaw tych decyzji oraz wykorzystania takich informacji do celów postępowań administracyjnych lub sądowych, są sprzeczne z prawem Unii**. Takie uregulowania **naruszają bowiem zasadę**

skuteczności, ogólną zasadę dobrej administracji i prawo do skutecznego środka odwoławczego. Trybunał zauważył w szczególności, że interwencja prokuratora, który ma dostęp do istotnych informacji niejawnych, ale nie jest uprawniony do podania ich do wiadomości zainteresowanemu obywatelowi, działając w jego interesie, nie jest wystarczająca do ochrony praw owego obywatela. Prawo Unii nie wymaga natomiast, aby sąd właściwy w sprawach powrotów mógł zweryfikować zgodność z prawem nadania klauzuli niejawności informacjom lub zezwolić na dostęp do informacji niejawnych. Wymaga ono jednak, aby sąd ten mógł wyciągnąć konsekwencje z odmowy właściwych organów podania do wiadomości powodów wydanej przez nie decyzji i dowodów, na których się ona opiera, a także zbadać zgodność z prawem tej decyzji wyłącznie na podstawie powodów i dowodów, które zostały mu podane do wiadomości.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

² Wyrok z dnia 25 kwietnia 2024 r., *NW i PQ (informacje niejawne)*, [C-420/22 i C-528/22](#) (zob. także komunikat prasowy [nr 72/24](#)).